

Evîç huzi makamında Nefes

YÜRÜK SEMAİ

N° 188

[♩ = 108] Ba ha — rın gel — di — gi — n
ne de — n bi le — yi — m gül di ken de —
bi — te — r bül bül — dal da — dı — r dı — r

NEFES

1

Baharın geldiğin neden bileyim
Gül dikende biter bülbül daldadır
Eyyubun teninden iki kurt kaldı
Biri ipek sarar biri baldadır

2

Gönlüne getirme şek ile güman
Seyyit Nesimîye de ol oldu şan
Tanrı ile bin bir kelâm söyleşen
Ali Medinede Musa Turdadır

3

Şeriat yolunu Muhammet açtı
Tarikat gülünü Şah Ali seçti
Şu dünyadan nice yüz bin er geçti
Anlar makamında Mehdî yoldadır

4

Şimdi aynicemde didarı gördüm
Hünkâr meydanına yüzümü sürdüm
Cinanın goncecik güllerin dürdüm
Kudret zenburının balı nerdedir

5

Pir Sultan'ım 1) eder sırrın duyurma
Kıla gör namazın kazaya koyma
Şu yalan dünyada hiç sağım deme
Tenim tenişşirde sinem saldadır 2)

1) Bu Nefes bazı mecmualarda Hatayiye, bazılarında da Karaca Oğlana isnat edilmektedir.

2) (Sal) türkçede (tabut) demektir.

ISTANBUL
KONSERVATUVARI

NEŞRİYATI

TÜRK MUSİKİSİ KLASİKLERİNDEN

Beşinci cilt

Bektaşî Nefesleri

II

Ali Rifat, Rauf Yekta, Zekâizade Ahmet ve Dr. Suphi Beylerden müteşekkil Konservatuvar «Tasnif Heyeti» tarafından toplanarak notaya alınmış kırk bir adet **BEKTAŞÎ NEFESİ** ile bunları söyleyen şairlerin hayatı hakkında malûmatı havidir.

HER HAKKI MAHFUZDUR.

ISTANBUL
Feniks Matbaası

1933